

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 46T/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313010522
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Čaniga
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1313010522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Zdenkom Čanigom v trestnej veci obžalovaného Q. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.12.2013, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:
Q.K. W., K.. XX.XX.XXXX B. O., I.
O. Y., V. O. W., W. Č.. XX, na W.,

uznáva s a z a vinného, ž e

hoci mu bolo trestným rozkazom Okresného súdu v Pezinku sp. zn. 2T 24/2010 zo dňa 18.02.2010 právoplatným dňa 07.04.2010, okrem iného uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 5 (piatich) rokov a trestným rozkazom Okresného súdu v Pezinku sp.zn. 2T 116/2012 zo dňa 24.05.2012, právoplatným dňa 22.10.2012 okrem iného uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (troch) rokov, napriek tomu dňa 23.12.2012 v čase okolo 13.50 hod v Senci, na Trnavskej ul. viedol z parkoviska pri OD Kaufland na Trnavskú cestu osobné motorové vozidlo zn.

B. V., A.Č.: W., následne zbadal hliadku OO PZ Senec, odstavil uvedené motorové vozidlo pri pravej krajnici Trnavskej ul., pričom bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Senec, OR PZ Senec,, teda

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/Tr. zákona za to sa

odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 (štyri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaného Q. W., W.: W. S.S., W. W., Q.. S. E., ďalej sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, evidenčnou kartou vodiča, registrom trestov a dospel k tomuto záveru.

V danom prípade boli produkované 2 druhy dôkazov:

Na jednej strane obhajobné námietky obžalovaného Q. W. - ktorý vyhlásil, že sa necíti byť vinný , zo skutku kladeného mu za vinu a prakticky vykresľoval situáciu, že konal v krajnej núdzi, lebo zdravotný stav jeho manželky to vyžadoval, tiež bolo preukázané, že potom ako bola jeho manželka dopravená svojou priateľkou do miesta trvalého bydliska žiadne ošetrovanie lekárskeho typu nemala.

Komfortne k tomu vypovedá aj svedkyňa W. W. - ktorá v prípravnom konaní využila svoje právo uvedené v § 130 Tr. poriadku a vo vzťahu k svojmu manželovi odmietla vypovedať a na hlavnom pojednávaní uviedla, že je manželkou obžalovaného a popísala stav prakticky zhodne spolu s obžalovaným, pričom poznamenala, že má 18-ročné a 5-ročné dieťa. Po príchode domov k lekárovi nešla, lebo sa musela starať o mladšie dieťa, pričom v čase nákupu sa o toto maloleté dieťa staral jej 18-ročný syn.

Svedkyňa Q.. S. E. - z časti potvrdzovala výpoveď svedkyne W. W. a uviedla, že táto svedkyňa jej verbálne uvádzala, že je jej zle.

Na druhej strane je tu výpoveď svedka W. S. - príslušníka

polície, ktorý potvrdil okolnosti z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že manželka obžalovaného, ktorá sedela za volantom v čase ich príchodu, nejavila žiadne znaky zdravotného rozpoloženia a sám obžalovaný nespomínal nejaké okolnosti, že by jeho manželka mala nejaké zdravotné problémy. Ďalej potvrdil, že s obžalovaným sa rozprávali cca 15 minút a súd v konaní príslušníkov polície nezistil žiadne nezákonné postupy , ktoré by viedli súd k tomu, že by vyhlásil nejaký dôkaz za nulitný a neprocesný.

Z listinných dôkazov s ktorými sa súd oboznámil súd poukazuje, na register trestov obžalovaného, ktorý ako 40-ročný má 10 záznamov v registri trestov, pričom štruktúra jednotlivých trestných činov bola majetkového typu a marenie výkonu úradného rozhodnutia.

Za marenie výkonu úradného rozhodnutia bol obžalovaný doteraz 5-krát súdom sankcionovaný a ani po tomto nedošlo k náprave obžalovaného, lebo tento ako špeciálny recidivista v uvedenej trestnej činnosti sústavne pácha trestnú činnosť.

Súd mal teda jednoznačne preukázané, že obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt, dňa 23.12.2012 napriek tomu, že mal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá , sadol si za volant a riadil motorové vozidlo a potom , ako zbadal príslušníkov polície si vymenil svoje miesto so svojou manželkou.

Konanie obžalovaného nemožno kvalifikovať ako konanie v krajnej núdzi podľa § 24 Tr. zákona.

Usvedčovaný je jednoznačne výsluchom príslušníka polície, ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil všetky okolnosti rozhodujúce pre uznanie obžalovaného z daného trestného činu, pričom obžalovaný prakticky ani nenamietal danú okolnosť, že riadil motorové vozidlo, iba poukázal na skutočnosť, že konal v krajnej núdzi.

Podľa § 24 ods. 1 Tr. zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 24 ods. 2 Tr. zákona nej de o krajnú núdzu, ak bolo možné nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom za daných okolností odvrátiť inak alebo ak spôsobený následok je zjavne závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Rovnako nejde o krajnú núdzu, ak ten, komu nebezpečenstvo priamo hrozilo, bol podľa všeobecne záväzného právneho predpisu povinný ho znášať.

Z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, mal teda súd jednoznačne preukázané, že konanie obžalovaného nemožno subsumovať pod konanie krajnej núdzi podľa § 24 Tr. zákona, lebo okolnosť manželky obžalovaného z hľadiska zdravotného nebola tak závažná, že by obžalovaný musel riadiť motorové vozidlo a okolnosť prípadu, že jej mladšie dieťa by bolo zostalo samé v byte, táto okolnosť nie je objektívne daná, lebo už v čase nákupov obžalovaného so svojou manželkou, toto dieťa bolo v byte podľa svedkyne za dozoru staršieho 18-ročného syna a manželka obžalovaného sa ani elementárnym spôsobom nesnažila zabezpečiť zdravotnú pomoc, či už zavolaním sanitky, alebo iným spôsobom sa dostaviť k lekárskeму ošetrovaní.

Obžalovaný teda sústavne pácha trestnú činnosť, podobného typu a teda ide o špeciálnu recidívu u obžalovaného a doterajšie odsúdenia nevedli

k preventívnemu , alebo výchovnému vplyvu na obžalovaného a sústavne pácha trestnú činnosť.

Súd neuznal obhajobné námietky obhajkyne obžalovaného v tom zmysle, že psychicky stav manželky obžalovaného W. W. vyvrcholil do takého zdravotného rozpoloženia, že obžalovaný musel riadiť motorové vozidlo, pričom súd poznamenáva, že v danom prípade mohol obžalovaný zavolať sanitku, alebo požiadať iných vodičov motorových vozidiel o odvoz manželky do nemocničného zariadenia. Konanie obžalovaného teda napĺňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. b/Tr. zákona.

Pri výmere trestu a jeho výkonu súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona a zistil, že obžalovaný nemá žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale má iba priťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 písm. m/Tr. zákona a keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v prospech priťažujúcich okolností, dolná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o 1/3 a v rámci trestnej sadzby 0 až 2 roky, súd ukladal trest odňatia slobody v rozmedzí 8 mesiacov až 24 mesiacov.

Keďže obžalovaný bol doteraz 10-krát súdne trestaný a z výkonu trestu prepustený podmiennečne dňa 26.09.2013 Okresným súdom Trenčín, pod sp. zn. IPp 92/2013, bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, so zaradením do Ústavu so stredným stupňom stráženia a tiež mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelja, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d/Tr. zákona kto marí, alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že d) vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

S poukazom na vykonané dokazovanie, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na podpísanom súde.

Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.